

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xix. De rerum permutatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

pro rata pensionis, ni vbertate præcedentis subsequentiſve anni ſterilitas compenſari poteſſit, remiſſio conceditor.

Eccleſiarum prælatiſ decumarum ſuarum fru-^{2. Veſtra.} ctus & prouentus liberè iis, cum queis eccleſiæ ſuæ conditionem meliorem facere poſſint, locare, & ad firmam dare liceto. Statuta diœceſanorum contraria ne obſunto. Huiuſmodi tamè locatio ad feudum, alienationémve ne extenditor.

De Rerum Permutatione. Tit. 19.

QVAE commutationes rerum eccleſiaſtica-^{2. Vt con-} rum ab antecellore inconſultè factæ ^{e-} ^{mutatio-} runt, à ſucceſſore aduentante emandantor. ^{nes.}

Quod ſi princeps rem eccleſiæ immobilem ^{1. Si prin-} ſanctis locis præſtare volt, & aliam immobilem ^{ceps.} ab eis accipere, & rationabilis cauſa hoc expoſcet: hoc modo de communi voluntate, dum tamen res quã ille præſtabit maior æqualiſve fiet, pragmatica ſanctione ſuper hoc promulgata permutationem contrahere liceto.

Sed nec mancupia eccleſiaſtica niſi ad liber-^{3. Mancu-} tatem commutantor. Quæ mancupia pro eccle-^{piæ.} ſiaſtico homine dabuntur in eccleſiæ ſeruitute permanento. Qui eccleſiaſticus homo cõmutabitur ppetua libertate fruitor. Quod ſemel deo conſecratũ fiet ad humanos vſus ne transfertor.

Quæ enim mācupia fideles deo & ſanctis eius ^{4. Iniuſtā} pro remedio animæ ſuæ conſecrauerint, quocunque commercio iterum in ſeruitutem ſecularium ne rediguntor. ſerui tantũ fugitiui diſtrahuntor. eccleſiarum rectores ne vnus elec-

De rerum permutatione

mosyna alterius peccatum fiat cauento. Ab ecclesiastica dignitate discedens seruius humanæ seruituti obnoxius ne esto.

9. *Exhibita.*

Multò fortiùs de spiritualibus ad temporalia permutatio ne esto. vnde si inter aliquos super decumationibus causâ erit, etsi compromisso factò arbitratum erit vt pecunia accepta nõ petantur: hoc, quòdve ex eo, ob idve sequutum fiet ratum ne esto.

6. *Ad questiones.*

Quod si duabus conuentualibus ecclesiis parochiales ecclesiæ erût cum possessionibus magis alteri quã sibi vicinæ, easque propterea permutare desiderabunt: hæc commutatio parochialium ecclesiarum per se rectè celebrator. Si quæ autem respectu meliorum prouētuum plus abundabit: etiam pecuniam de possessionibus ipsarum ad inuicem, prout visum erit, refundere liceto. sic refusa certæ pecuniæ quantitate permutationis contractus initor. illi tamen cōtractus sibi inuicem ne miscentor.

7. *Cum olim.*

Qui verò propria autoritate inuicem dignitates beneficiæve ecclesiastica commutafint, & sub conditione resignafint, his spoliantor.

5. *Quæsitum.*

Neque enim dignitatum, neque præbendorum commutationes præsertim cum pactione præmissa clerici faciunt. hæc circa spiritualia & spiritualibus adnexa semper simoniæ labem continere existumator. tantùm episcopo, si causam necessariam inspexerit, de vno ad alium locum personas transferre pro locorum vtilitate liceto.

Cum

Cùm autem semel inter aliquos de permutatione præbendorum suorum tractatus habitus erit, si alterius præbendum alteri erit adsignatum, alter autem suum resignare nolet: decepto succurritor, simplicitati eius venia tribuitur. quod præbendum habuerit, detentore illicito quolibet amoto, ei restituitur. Alioquin clericis ecclesiastica beneficia propria autoritate permutare ne conceditor.

8. Cui vti
uerform.

De feudis. Tit. 20.

Episopus si à vasallo fundum ecclesiæ suæ pignori recepit: fructibus in sortem minimè computatis liberè detinet. Tantùm quandiu illos capiet, vasallus à seruitio in quo illi & eius ecclesiæ ratione feudi tenebitur interim immunis esto.

11. Infructu
tione.

Idem licet iuramentum de non infeudando de nouo Ro. Pontifice inconsulto præstiterit, si tamen vasallus eius decedat, & ad ipsum feudum eius redibit, illud si viderit expedire liberè concedit. Si feudum vasallus alienabit: filium consanguineumve alienantis eiusdem feudi consortem rectè inuestit. Feudum alienatum si facilè recuperari nequit: alicui laico per quem ecclesia recipere possit, vt in feudum per ecclesiam recognoscat, liberè concedit.

2. Ex parte

De Pignoribus. Tit. 21.

Nullus presbyter calicem, patenam, vestimentumve sacerdotale, aut librari ecclesiasticum

1. Nullus

P